

Нѣкога и сега.

4. Отопление на жилищата.

Узнахме, какъ първобитнитѣ хора се научили да добиватъ огънь. Узнахме и какъ тѣ осъвършенствували това добиване. И до днѣшнѣ хората ценятъ огъня и разумно го използватъ.

*

Отначало хората клали огънь на открито. Това било презъ времето, когато тѣ водѣли скитнически животъ.

Неудобствата на откритото огнище били явни. Вѣтърътъ си играелъ съ пламъка на огъня, и неговата топлина не могла да се използва напълно. Дъждътъ пъкъ го изгасялъ.

Когато човѣкътъ започналъ да води заседналъ животъ, премѣстилъ огнището въ жилището

си — въ готово намѣрената пещера или въ построеното отъ него просто жилище — колиба. Сега огънятъ билъ запазенъ отъ вѣтъръ и отъ дъждъ. Огнището става центъръ на семейството. Около него се събиратъ и стари и млади. Едни работѣли, други се забавлявали.

Но и това запазено отъ вѣтъръ и дъждъ огнище имало своето неудобство. Нетърпимъ билъ димътъ, който пълнѣлъ жилището. И ето намѣрилъ се уменъ дивакъ, който отстранилъ този недостатъкъ, като оставилъ отворъ (дупка) на покрива на жилището. До това време огнището било обикновено на сръдната на жилището. Следъ време се намѣрилъ другъ умникъ, който го